

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (sedmo vijeće)

30. svibnja 2018. *

„Žalba – Javna služba – Primici od rada – Obiteljski doplaci – Naknada za obrazovanje – Odbijanje naknade troškova obrazovanja – Članak 3. stavak 1. Priloga VII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije”

U predmetu C-390/17 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 28. lipnja 2017.,

Irit Azoulay, sa stalnom adresom u Bruxellesu (Belgija),

Andrew Boreham, sa stalnom adresom u Wansin-Hannutu (Belgija),

Mirja Bouchard, sa stalnom adresom u Villers-la-Villeu (Belgija),

Darren Neville, sa stalnom adresom u Ohainu (Belgija),

koje zastupa M. Casado García-Hirschfeld, *avocate*,

žalitelji,

a druga stranka postupka je:

Europski parlament, koji zastupaju L. Deneys i E. Taneva, u svojstvu agenata,

tuženik u prvom stupnju,

SUD (sedmo vijeće),

u sastavu: A. Rosas (izvjestitelj), predsjednik vijeća, C. Toader i E. Jarašiūnas, suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 22. ožujka 2018.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

Presudu

- 1 Svojom žalbom Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard i Darren Neville zahtijevaju ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 28. travnja 2017., Azoulay i dr./Parlament (T-580/16, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2017:291), kojom je odbijena njihova tužba za poništenje pojedinačnih odluka Europskog parlamenta od 24. travnja 2015. o odbijanju dodjela naknada za obrazovanja za godinu 2014./2015. i, prema potrebi, poništenje pojedinačnih odluka Parlamenta od 17. i 19. studenoga 2015. kojima su djelomično odbijene njihove žalbe od 20. srpnja 2015.

Pravni okvir

- 2 U skladu s člankom 67. stavkom 1. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije, u verziji koja se primjenjuje u ovom sporu (u daljnjem tekstu: Pravilnik):

„Obiteljske naknade uključuju sljedeće:

[...]

(c) naknadu za obrazovanje.”

- 3 Članak 3. stavak 1. Priloga VII. Pravilniku određuje:

„Podložno uvjetima utvrđenima u općim provedbenim odredbama, član osoblja prima naknadu za obrazovanje u visini stvarnih troškova obrazovanja do najvećeg mjesečnog iznosa od 260,95 [eura] za svako uzdržavano dijete [...], koje ima najmanje pet godina i redovno pohađa osnovnu ili srednju školu za koju se plaća školarina ili visokoškolsku ustanovu. [...]

[...]”

- 4 U skladu s člankom 110. Pravilnika, Parlament je 18. svibnja 2004. usvojio Opće provedbene odredbe koje se odnose na dodjelu naknade za obrazovanje predviđene člankom 3. Priloga VII. Pravilniku (u daljnjem tekstu: OPO). Članak 3. OPO-a predviđa:

„Do najvećih mjesečnih iznosa predviđenih u stavku 1. prvom i trećem podstavku članka 3. Priloga VII. Pravilniku, naknada za obrazovanje B pokriva:

(a) troškove upisa i pohađanja obrazovne institucije;

(b) troškove prijevoza,

uz iznimku svih ostalih troškova, osobito:

- obveznih troškova kao što su troškovi kupnje knjiga, školskog pribora, sportske opreme, pokrivanje školskog osiguranja i zdravstvenih troškova, troškova ispita, troškova zajedničkih vanjskih školskih aktivnosti (kao što su ekskurzije, posjeti i školska putovanja, sportski treninzi itd.) kao i ostalih troškova koji se odnose na izvođenje školskog programa obrazovne ustanove koju se pohađa,
- troškova sudjelovanja djeteta u školi skijanja, školi na moru, školi u prirodi kao i u sličnim aktivnostima.”

Okolnosti spora

5 Okolnosti spora opisane su u pobijanoj presudi na sljedeći način:

- „1 Prva tužiteljica, [I.] Azoulay, ima dijete upisano od rujna 2014. u Athénée Ganenou u Bruxellesu (Belgija). Troje ostalih tužitelja, [A.] Boreham, [M.] Bouchard i [D.] Neville, imaju djecu upisanu u École internationale Le Verseau u Biergesu (Belgija). Tužitelji koji su već imali djecu upisanu u te obrazovne ustanove prije 2014. za njih su primili, do školske godine 2014./2015., naknadu troškova obrazovanja u okviru mjesečnog gornjeg praga.
- 2 École internationale Le Verseau sekularna je škola koja je dio Fédération des établissements libres subventionnés indépendants (FELSI) (Federacija neovisnih subvencioniranih slobodnih ustanova), a subvencionira je Francuska zajednica. Predavanja na francuskom i engleskom od vrtića nadalje izvode profesori kojima su ti jezici materinski jezici. Ipak, ta škola nije financirana u cijelosti tom subvencijom. Ona raspolaže vlastitim sredstvima, koja joj, među ostalim, osigurava neprofitna organizacija Les Amis du Verseau.
- 3 Athénée Ganenou vjerska je škola koju subvencionira Francuska zajednica, čiji službeni obrazovni program primjenjuje u cijelosti, ali u koji je dodano nekoliko sati tjedno učenja hebrejskog jezika, povijesti židovstva, Biblije i engleskog jezika od prvog razreda. Ta škola međutim nije u cijelosti financirana tom subvencijom. Ona raspolaže vlastitim sredstvima, koja joj, među ostalim, osigurava neprofitna organizacija Les Amis de Ganenou.
- 4 U listopadu i studenome 2014. tužitelji su podnijeli zahtjeve za naknadu troškova obrazovanja koje su platili za svoju uzdržavanu djecu, zajedno s priloženim dokaznim dokumentima koje su im pružile predmetne škole, istovjetnima onima koji su bili priloženi njihovim prijašnjim, i odobrenim, zahtjevima za naknadu takvih troškova obrazovanja.
- 5 Tužitelji su 24. travnja 2015. primili obavijest o konačnom odbijanju svojih zahtjeva za naknadu troškova obrazovanja [...] zato što uvjeti iz članka 3. stavka 1. Priloga VII. [Pravilniku] nisu bili zadovoljeni jer dvije predmetne škole nisu bile ustanove za koje se plaćala školarina u smislu te odredbe, s obzirom na to da neobvezni doprinosi tužiteljâ predmetnim neprofitnim organizacijama izlaze izvan okvira obveznoga besplatnog obrazovanja kako je predviđeno belgijskim zakonodavstvom.
- 6 Svaki od tužitelja podnio je 20. srpnja 2015. žalbu sukladno članku 90. stavku 2. Pravilnika. Te su žalbe odbijene [...] odlukama [...] od 17. i 19. studenoga 2015. Međutim, glavni tajnik Parlamenta odlučio je tužiteljima ‚dobrovoljno i iznimno‘ dodijeliti naknadu za obrazovanje u École internationale Le Verseau i Athénée Ganenou za godinu 2014./2015., ali ne i za školske godine koje slijede.”

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 6 Žalitelji su zahtijevali od Općeg suda da poništi odluke od 24. travnja 2015., da, prema potrebi, poništi odluke od 17. i 19. studenoga 2015., „međutim, s iznimkom odluke glavnog tajnika Parlamenta da im dobrovoljno i iznimno isplati naknadu za obrazovanje za godinu 2014./2015.”, da naloži Parlamentu da im plati naknadu za obrazovanje za godinu 2015./2016., uvećanu za kamate izračunate od datuma od kojih se duguju ti iznosi, i da naloži Parlamentu snošenje troškova.
- 7 U prilog svojoj tužbi žalitelji su istaknuli tri tužbena razloga, koji se temelje, kao prvo, na povredi članka 3. stavka 1. Priloga VII. Pravilniku i na očitoj pogrešci u ocjeni, kao drugo, na povredi načela zaštite legitimnih očekivanja i, kao treće, na povredi načela jednakog postupanja i dobre uprave. Opći

sud odbio je svaki od tih tužbenih razloga i, posljedično, zahtjeve za poništenje odluka od 24. travnja 2015. Imajući u vidu to da je zahtjev za poništenje odbijen, smatrao je da nije potrebno odlučiti o zahtjevu da se Parlamentu naloži da žaliteljima isplati naknadu za obrazovanje za godinu 2015./2016.

Zahtjevi stranaka

- 8 Žalitelji od Suda zahtijevaju da:
- ukine pobijanu presudu;
 - prihvati njihove zahtjeve istaknute u prvostupanjskom postupku i
 - naloži Parlamentu snošenje svih troškova.
- 9 Parlament od Suda zahtjeva da:
- odbije žalbu kao neosnovanu i
 - naloži žaliteljima snošenje troškova.

O žalbi

Prvi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 10 Svojim prvim žalbenim razlogom žalitelji osporavaju točke 31. do 36. i 38. pobijane presude. Smatraju da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je pojam „troškovi obrazovanja” protumačio u skladu s okružnicom Federacije Valonija-Bruxelles br. 4516 od 29. kolovoza 2013., naslovljenom „Besplatan pristup obveznom obrazovanju”, koja je informativne naravi i namijenjena nacionalnim tijelima.
- 11 Žalitelji smatraju da je pojam iz Pravilnika „troškovi obrazovanja” autonoman pojam koji treba tumačiti imajući u vidu ciljeve koji se žele postići propisom kojeg je taj pojam dio i njegov kontekst. Cilj je naknada da se uzme u obzir dužnosnikova obiteljska situacija i posebno da mu se isplate „dodaci” na primitak od rada koji su povezani s troškovima koje mora stvarno platiti, neovisno o sustavu u kojem se njegovo dijete školuje. U predmetnom slučaju troškovi koje su žalitelji platili namijenjeni su financiranju obrazovanja njihove djece i oni su opravdani.
- 12 Kao što je to Opći sud naveo u točki 32. pobijane presude, žalitelji nisu osporili da neplaćanje predmetnih troškova ne može dovesti do isključenja njihove djece iz belgijske ustanove obveznog obrazovanja. Međutim, djeca čiji roditelji ne plaćaju troškove posebnog obrazovnog programa mogla bi biti isključena iz tog programa. U tom slučaju bila bi obvezna pohađati nacionalne obrazovne programe, iako su materinji jezik djece žalitelja kao i njihovo kulturno nasljeđe različiti od onih belgijskog naroda.
- 13 Žalitelji također ističu da je Opći sud iskrivio činjenice kada je u točkama 31. i 36. pobijane presude smatrao da to što neprofitna organizacija koju podupiru roditelji učenika zaračunava troškove obrazovanja nije u skladu s nacionalnim pravom, iako predmetne organizacije ne zaračunavaju usluge koje škola mora pružati besplatno, već obrazovne usluge koje su izvan belgijskog obveznog programa.

Drugim riječima, ti posebni doprinosi služe isključivo za financiranje obrazovanja koje ne subvencionira Federacija Valonija-Bruxelles i predstavljaju posebnost izabrane škole i njezina obrazovnog programa.

- 14 Naposljetku, žalitelji osporavaju točku 40. pobijane presude, u kojoj je Opći sud presudio da, „s obzirom na to da se doprinosi plaćeni predmetnim neprofitnim organizacijama ne mogu kvalificirati kao troškovi obrazovanja, oni čine troškove koji proizlaze iz zahtjeva i djelatnosti vezanih uz praćenje obrazovnog programa, posebice sudjelovanja djece u posebnom programu i nesubvencioniranom obrazovanju predmetnih škola, te se moraju smatrati ‚drugim troškovima koji se odnose na praćenje programa obrazovne ustanove koju se pohađa‘, u smislu članka 3. drugog stavka OPO-a, koji, prema toj istoj odredbi, nisu pokriveni obrazovnom naknadom B”.
- 15 Parlament osporava argumentaciju žaliteljâ.

Ocjena Suda

- 16 Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava kada je u točkama 19. i 20. pobijane presude podsjetio da je naknada za obrazovanje predviđena u članku 3. stavku 1. Priloga VII. Pravilniku namijenjena pokrivanju „troškova obrazovanja” koje je dužan platiti dužnosnik za svako uzdržavano dijete koje redovno pohađa „osnovnu ili srednju školu za koju se plaća školarina”.
- 17 Žalitelji nisu osporili da je pojam „troškovi obrazovanja” autonoman pojam prava Unije. Kako bi se protumačio taj pojam, potrebno je voditi računa o njegovu tekstu i ciljevima koji se propisom žele postići.
- 18 Tekst članka 3. stavka 1. Priloga VII. Pravilniku jasno pokazuje da troškovi koje treba platiti trebaju omogućiti pohađanje ustanove za koju se plaća školarina. Kao što je to navela nezavisna odvjetnica u točki 2. svojeg mišljenja, cilj donošenja te odredbe bio je približavanje naknada za obrazovanje stvarnom iznosu troškova koje moraju platiti dužnosnici.
- 19 Tumačen u skladu s člankom 3. stavkom 1. Priloga VII. Pravilniku, članak 3. OPO-a predviđa da naknada za obrazovanje obuhvaća troškove upisa i pohađanja obrazovnih ustanova za koje se plaća školarina te troškove prijevoza, uz iznimku svih ostalih troškova.
- 20 S obzirom na autonomnost pojma „troškovi obrazovanja”, njegova kvalifikacija ovisi o pravoj prirodi troška koji se treba nadoknaditi i njegovim sastavnim dijelovima (presuda od 8. rujna 2011., Bovagnet/Komisija, F-89/10, EU:F:2011:129, t. 22.).
- 21 Stoga Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava kada je ispitao prirodu i sastavne dijelove troškova na koje su se žalitelji pozvali, kako bi utvrdio mogu li se smatrati „troškovima upisa i pohađanja obrazovnih ustanova za koje se plaća školarina”.
- 22 Također, Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava kada je uputio na okružnicu br. 4516, koja sadržava podatke o zakonodavstvu koje se primjenjuje u Francuskoj zajednici Belgije u odnosu na besplatnost obveznog obrazovanja.
- 23 U tom pogledu žalitelji nisu osporili da École internationale Le Verseau i Athénée Ganenou ne zahtijevaju plaćanje troškova upisa ili pohađanja. Taj je element dovoljan za zaključak da su te škole obrazovne ustanove za koje se ne plaća školarina u smislu članka 3. stavka 1. Priloga VII. Pravilniku, kako je to pojašnjeno u članku 3. OPO-a. Stoga Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava kada je u točki 36. pobijane presude zaključio da doprinosi čije plaćanje traže treća tijela, kao što su neprofitne organizacije, na temelju sudjelovanja djece u određenom programu i na temelju

nesubvencionirane školarine za te škole, nisu troškovi upisa i pohađanja istih škola te se ne mogu kvalificirati kao „troškovi obrazovanja” u smislu članka 3. stavka 1. Priloga VII. Pravilniku, kao što je to pojašnjeno u članku 3. OPO-a.

- 24 Imajući u vidu te elemente, Opći sud osnovano je u točki 40. pobijane presude presudio da se doprinosi plaćeni neprofitnim organizacijama ne mogu kvalificirati kao troškovi obrazovanja. Naime, oni čine troškove koji proizlaze iz zahtjeva i djelatnosti vezanih uz poseban program i nesubvencionirano obrazovanje predmetnih škola te se moraju smatrati „drugim troškovima koji se odnose na praćenje programa obrazovne ustanove koju se pohađa”, u smislu članka 3. drugog stavka OPO-a, koji, prema toj istoj odredbi, nisu pokriveni obrazovnom naknadom B.
- 25 Stoga prvi žalbeni razlog nije osnovan.

Drugi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 26 Svojim drugim žalbenim razlogom žalitelji osporavaju točke 45. i 46. pobijane presude, u kojima je Opći sud, kao prvo, podsjetio da se ne može utvrditi nikakva povreda načela zaštite legitimnih očekivanja kada precizna, bezuvjetna i podudarna jamstva koja daje institucija ne poštuju odredbe Pravilnika i, kao drugo, radi potpunosti naveo da ni iz jednog dijela dokumentacije kao ni, posebno, iz obrasca koji su upravna tijela Parlamenta pripremila za škole ne proizlazi da su ta tijela žaliteljima dala precizna, bezuvjetna i podudarna jamstva.
- 27 Žalitelji ističu da postoji materijalna netočnost u odnosu na utvrđenja provedena u pobijanoj presudi, s obzirom na to da se u konkretnom slučaju ne radi o tome se predmetnim obrascem može dokazati postojanje troškova upisa, već utvrditi predstavlja li višegodišnja praksa Parlamenta, koju druge institucije Unije ne osporavaju, zapravo precizno, bezuvjetno i podudarno jamstvo upravnih tijela.
- 28 Parlament osporava postojanje materijalne netočnosti.

Ocjena Suda

- 29 Valja navesti da žalitelji osporavaju dodatni razlog pobijane presude i pritom ne dovode u pitanje sudsku praksu prema kojoj obećanja uprave institucije dana dužnosniku, a koja nisu u skladu s odredbama Pravilnika, ne mogu stvoriti legitimna očekivanja onomu komu su upućena (vidjeti u tom smislu presude od 16. studenoga 1983., Thyssen/Komisija, 188/82, EU:C:1983:329, t. 11. i od 6. veljače 1986., Vlachou/Revizorski sud, 162/84, EU:C:1986:56, t. 6.).
- 30 Iz toga slijedi da drugi žalbeni razlog, čak i ako bi bio osnovan, ne može dovesti do ukidanja pobijane presude. Stoga je taj žalbeni razlog bespredmetan i, slijedom toga, treba ga odbiti.

Treći žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 31 Svojim trećim žalbenim razlogom žalitelji osporavaju točke 47. i 48. pobijane presude, u kojima je Opći sud proglasio nedopuštenom njihovu argumentaciju prema kojoj je promjena upravnog postupanja suprotna načelu pravne sigurnosti, s obrazloženjem da ta argumentacija nije spomenuta u žalbi i da

stoga nije u skladu s pravilom o sukladnosti između prethodne upravne žalbe i tužbe. Žalitelji ističu da je njihov argument odgovor na obrazloženje koje je Parlament prvi put istaknuo u odgovoru na njihovu žalbu.

- 32 Parlament smatra da se razlog koji su žalitelji istaknuli u žalbi, u kojem se pozivaju na promjenu upravnog postupanja, temeljio na povredi načela zaštite legitimnih očekivanja. Odluke od 17. i 19. studenoga 2015., u kojima je odgovoreno na taj razlog, temelje se na ustaljenoj sudskoj praksi prema kojoj sama okolnost da je naknada za obrazovanje isplaćivana tijekom više godina nije dovoljna da bi se osoblje moglo u svoju korist pozvati na to načelo. Naime, odredbama kojima je uređena dodjela te naknade izrijekom je predviđeno da je ona podvrgnuta godišnjoj procjeni i da se stoga može promijeniti iz godine u godinu ili čak ukinuti. Slijedom toga, isticanje da se ocjena naknade za obrazovanje provodi na godišnjoj razini nije novi razlog, već argument u odgovoru na osporavanja žalitelja koji su raspolagali informacijama o tome te su mogli u žalbi isticati razlog koji se temelji na povredi pravne sigurnosti.

Ocjena Suda

- 33 U tom pogledu valja navesti, kao što je to učinila nezavisna odvjetnica u točki 60. svojeg mišljenja, da navod Parlamenta prema kojem je naknada za obrazovanje podvrgnuta godišnjoj procjeni podupire njegovu argumentaciju prema kojoj žaliteljima nije dao precizna i bezuvjetna jamstva u odnosu na ostvarenje prava na naknadu za obrazovanje.
- 34 Stoga je ta tvrdnja odgovor na razlog koji se temelji na povredi načela zaštite legitimnih očekivanja, koji su žalitelji istaknuli u svojoj žalbi, te ne predstavlja razlog iz odluka od 17. i 19. studenoga 2015., koji se pojavio tek u fazi odgovora na žalbe.
- 35 Iz toga slijedi da treći žalbeni razlog nije osnovan.

Četvrti žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 36 Svojim četvrtim žalbenim razlogom žalitelji osporavaju točku 56. pobijane presude. Smatraju da je Opći sud povrijedio obvezu obrazlaganja time što je proglasio bespredmetnim prvi dio trećeg tužbenog razloga, kojim su isticali činjenicu da su roditelji dužnosnici u drugim institucijama primili naknadu troškova obrazovanja za djecu koja su upisana u iste škole kao i njihova, ali i time što nije donio odluku o povredi članka 22. Povelje Europske unije o temeljnim pravima koja je istaknuta pred Općim sudom. Ističu da, u skladu s člankom 1.a Pravilnika, dužnosnici imaju pravo na jednako postupanje prilikom primjene Pravilnika, što podrazumijeva, kao opće pravilo, da se Pravilnik tumači autonomno i ujednačeno na cijelom području Unije. Međutim, Parlament je u odlukama od 17. i 19. studenoga 2015. naveo da okolnost da roditelji koji rade u Europskoj komisiji i dalje primaju naknadu za troškove obrazovanja svoje djece upisane u École internationale Le Verseau i u Athénée Ganenou ne predstavlja nejednako postupanje, već više činjenicu da „svaka institucija ima ovlast da se samoorganizira, što joj omogućuje da se na autonoman način koristi marginom tumačenja odredbi Pravilnika”.
- 37 Žalitelji smatraju da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što nije ispitao je li obrazloženje koje je dao Parlament o svojoj diskrecijskoj ovlasti prilikom tumačenja zakonske odredbe predviđeno Poslovníkom i je li u skladu s načelom jednakog postupanja.
- 38 Parlament osporava osnovanost četvrtog žalbenog razloga.

Ocjena Suda

39 Valja navesti da žalitelji osporavaju zaključak Općeg suda koji se nalazi u točki 56. pobijane presude, ali ne dovode u pitanje sudsku praksu na kojoj je Opći sud utemeljio svoju odluku, koja je u točki 55. pobijane presude izložena na sljedeći način:

„Međutim, ustaljena je sudska praksa da se dužnosnik ili član privremenog osoblja ne može pozvati na nezakonitost kako bi ostvario korist. Naime, poštovanje načela jednakog postupanja mora se pomiriti s načelom poštovanja načela zakonitosti, prema kojem se nitko ne može u svoju korist pozivati na nezakonitost počinjenu u korist nekoga drugog (presude od 4. srpnja 1985., Williams/Revizorski sud, 134/84, EU:C:1985:297, t. 14.; od 2. lipnja 1994., de Compte/Parlament, C-326/91 P, EU:C:1994:218, t. 51. i 52. i od 1. srpnja 2010., Časta/Komisija, F-40/09, EU:F:2010:74, t. 88.)”

40 Pozivanje na tu sudsku praksu bilo je dovoljno za davanje obrazloženog odgovora na tužbeni razlog koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja.

41 Ono također opravdava odluke od 17. i 19. studenoga 2015., s obzirom na to da ta institucija smatra da se plaćanjem naknade za obrazovanje koju zahtijevaju žalitelji krši članak 3. stavak 1. Priloga VII. Pravilniku, zaključak koji je također potvrđen u predmetnoj presudi.

42 U odnosu na članak 22. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, valja navesti da su ga žalitelji u svojoj tužbi za poništenje samo spomenuli, ali nisu istaknuli tužbeni razlog koji se temelji na povredi te odredbe, na koji bi Opći sud bio dužan odgovoriti.

43 Iz toga proizlazi da četvrti žalbeni razlog nije osnovan.

44 Budući da su svi žalbeni razlozi ocijenjeni neosnovanima, žalbu valja odbiti.

Troškovi

45 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. tog Poslovnika, koji se primjenjuje na postupak povodom žalbe na temelju njegova članka 184. stavka 1., stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

46 Budući da je Parlament podnio zahtjev da se žaliteljima naloži snošenje troškova i da oni nisu uspjeli sa svojim žalbenim razlozima, treba im naložiti snošenje troškova.

Slijedom navedenog, Sud (sedmo vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalba se odbija.

2. Irit Azoulay, Andrewu Borehamu, Mirji Bouchard i Darrenu Nevilleu nalaže se snošenje troškova.

Potpisi